

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Δώρον Δραχμῶν 5 ἔως 52,50

Οἱ ἔγγονοι τῶν δέοντων τοῖς συνδρομήσαι τοῖς τὴν «Διάπλασιν» διὰ τὸ 1916 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἐ., καθὼς καὶ οἱ ἀγανεύοντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἐ., τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1916, ἔχοντα τὸ προνόμιον νόμοράσσον τὸν τόμον τῆς «Διάπλασεως» τῶν ἑταῖρων 1899 ἔως 1905, δῶνος μαζὶ ἡ χωριστὰ ἔνα ἕκαστον, τιμῷ μενον ἀρετικῶς δραχ. 7, ἀντὶ δρ. 4 μόνον (καὶ κρυστάλλου ἀντὶ δραχ. 7), τὸν δὲ τόμον τῶν ἑταῖρων 1906 ἔως 1914, δῶνος μαζὶ ἡ χωριστὰ ἔνα ἕκαστον, τιμῷ μενον ἀρετικῶς δραχ. 8, ἀντὶ δραχ. 4,50 μόνον (καὶ κρυστάλλου ἀντὶ δραχμῶν 7,50).

Ἄλλοι τιμᾶί εἶναι διὰ τὸν παραλαμβάνοντας τὸν τόμον ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ στολῶν ταχυδρομῖνος πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ «Ἐσωτερικῷ» καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ «Ἐξωτερικῷ».

Τὸ πρὸς τὸν διατιθέμενα ἀντίτυπα εἰναι 50 ἐξ ἑκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν διῃρ. 800, τὸν δῶνον ὅπερας ταχυδρομῶν δοῖ περιλαβοῦντα νὰ ἐπωρηλθοῦν τὸν περιορμὸν δῆκτον μόνον ἐντὸς τῆς προσθετικῆς ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθοῦν.

ἀρχαιολόγος», «Ο θαρά», «Ψωμί», «Τὸ δάκρυ τοῦ Ἐλέους», «Ο κώνων» (ἀπεχνὰ καὶ ἀπεχλληλα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδόνυμον ἔγραψεντας ἡ ἀνανδεύτητα, ἀν δὲν συνδεύτηται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκριθέντα ἡ ἀνανδεύτητα ἐσχόνται μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Όσα συνδεύτηται ἀπὸ Λ. αντίκανταν εἰς ἄγνωτα, καὶ δοῖ ἀπὸ Κ. εἰς κορίτα.]

Νέα ψευδόνυμα : Σφροὶ καὶ Ἀμυδροὶ α. (Γ. Τ.) Κύκνειον Ασφα, α. (Θ.Θ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦνταν τάνταλά-
ξουν—Ο Ρωβόρος (0) μὲν Κῦπρον τοῦ Βοσπό-
σου, Φεγγαράτηκη Ἀκτίνα, Ματούμενον Ἡλι-
οβασιλεία, —ἡ Χονοῦ Ἀκτίς (0) μὲν Κεφαλλο-
νιάμ, —Ἀνθισμένην Βαμβακιάν, Φονηρὴ τῆς
Πατούδος,—ἡ Ἐπιθυμοῦσθενα “Ηπειρος” (0)
μὲν Θήσεα, Φούλαν, Ἀνθισμένην Βαμβακιάν.
—ἡ Τροπαιοῦχος “Ελλὰς” (0) μὲν Τέλλον, Ἀ-
γορα, —Ηονα τοῦ 1913, Σκλαβωμένον “Ελ-
λήγρα, Δοξομένον “Ειληρισμόν, Βέρο, —Ονει-
ρούπολον τῆς Αδέης, Λεμεσοαγάρη.

“Η Διάπλασις δοσπάξεται τοὺς φίλους τῆς. Κερκυραϊκῶν Διάβολον (μὰ αὐτὸν ἵστασαν ἀποδει-
κνεῖ, ὅτι ὑπάρχει μᾶλλον ἐλληνοθίσταν τὰ αἴτα-
να-ἀπάνω καὶ ἐμειναν τὰ κάτω-κάτω.) Τροπαι-
οῦχον Ἑλλάδα (ἔστειλα). Νικηφόρον Εὔζωπον
(ώραια ἡ ἐπισταλή σου εἰς τὸν αριθμοῦν ἀνά-
σκησεν ποὺ ἐπανεκθῆσαι κατὰ λάθος, νὰ ση-
μειωστε, μετ’ ἐκσταν ἀριθμὸν, τὴν λέξιν δίσ.)
Ομηροῦν “Ηονα (χαῖρων ποὺ ἔγεινες καλά.)
Ἐνδρωπατικὸν Πόλεμον (καὶ αὐτὸν δύσκολον.)
”Ἀγγελον τῆς Νίκης (σύμπτωσις νά, σήμερα ποῦ
θα ἔθελα νὰ σοῦ ἀπαντήσω αἴτενεστερα, ἐπιστα στὸ
χεῖρισ μον τὸ γράμμα σου μετὰ τὴν ἔσταλησην
τοῦ λόγου.) Αἴαντα τὸν Τελαμώνιον (μὲ πολλὴν
χαρον ἐδιάβασε τὸ πρώτον σου γράμμα. Ἐλλήνω
νά μον γράφη συγκάν.) Α. Φ. (όχι) “Ηοισίδα-
της Μανωλάδας ἔγκριδια συγχαρητήρια διὰ
τοὺς ἀρρενόντας τῆς ἀσελφῆς σου.] Ναυτόπαλα
τοῦ Ἀβρεωφ (ἔστειλα) Μικρὸν Ἀριστοκόρατην
δχι, ἀλλ’ οὐτε ποὺ σοῦ ἀνήκει αυτὸν τὸ ψευδόνυμον,

ἀρφοῦ δέν σου ἐπεκριθή ποτε.) Χιόνια τοῦ Μπι-
ζανίου (καὶ τὸ δικό σου πρότο γράμμα μοῦ ἐ-
προσένησε μεγάλη χρονί νά μην εἰσαι πλέον
“δειλή”, καὶ νά μον γράφης.) Πληρωμένον
“Ηπειρόφηρη, (βραδεῖστον ἔστειλα.) Π. Ματο-
(ελβι., εὐχαριστῶ.) Εταστοὶ τοῦ Ἰδεω-
δους (ἔστειλα.) Τρεισήλη Νεοάδαν (έλεισ,
εὐχαριστῶ.) Εὐπορθητὴ τοῦ Μπιζανίου
(ἔστειλα εὐχαριστῶ.) Τέλλον “Ἀγραρ., Ἀκτίνα
Χαράς, Μικρὸν Ποδοκοπον, Χονοῦ Ἀκτίνα,
Θαλασσοπούλοι τοῦ Στείλον κτλ. κτλ.

Εἰς δοσα ἐπιστολὰ; έλεισ μετὰ τὴν 7η
Οκτωβρίου, θάνατον εἰς τὸ προστέχει.

Π ΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Δι-
απλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ
τὰ περνάτες δώρα τὰς δώρας σας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συννέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμού Δύσεων
Αὐγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς
29ης Νοεμβρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς
προθεσμίας ταύτης, ἐφ’ ὅσον δὲν θύ-
σκουν ἀλμητὴ δημοσιευθῆ.

555. Λειτέργιοφος

“Ἄν δύο ἐπιροήματα
Εἰς πρόσθειν πλησίαν,
Μέγαν προφήτην τῆς Γραφῆς.
Εὔδης θά προνοισθήσει.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεωδους

556. Συλλαβόγριφος

“Ἄντες γέδυματα
Φίλε λατό, στὴ γραμμή,
Καὶ μάτια φανερώνεις
Εἰς τὴν μάρφην Ἀρριζη.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερωτοῦ.

557. Μεταγραμματισμός.

Τῇς Γαλλίας τὸ ποτάμι
Μεσ’ στὸ Κόγγο Οὐαπεντήση,
“Ἄν οἱ λύτης τοῦτο καμίνον
Νί νά γραψῃ, Λά νά σύσηση.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κοραμπογάδα.

558. Τονόροιφος.

Μὲ σέσσεις καὶ μὲ τιμῆς
Γιατ’ είμικτο σύμβολον σεπτόν.
‘Απλῶς τὸν τόνον μοὺ γαλάζ;
Κί’ ἔνομα γίνομαι γνωστόν.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αδδας.

559. Δικτυωτόν.

* * * * * =Μυνογράφος
* * * * * =Νήσος Ἰταλική.
* * * * * =Χώρα τῆς Εύρωπης.
* * * * * =Γεωργικόν, ἐργαλεῖον.

Καὶ καθέτω τὰ ίδια.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρού Προσκόπου

560. Πλέγμα τετραγώνων.

* * * * * Εἰς τὸ δάκρυ τετράγωνον:
* * * * * “Ἄνω, πόλις τῆς Ρωσίας,
* * * * * πάτερ, φυσικόν φυτούμενον,
* * * * * δεξιέ, δρός τῆς Βαλκανίκης,
* * * * * ἀριστερός, μυστίχος Βασιλείου.

* * * * * Εἰς τὸ κάτω τετράγωνον:

* * * * * ἄνω, μέρος τοῦ ναοῦ, κάτω,
τροφή ζωιῶν, δεξιέ, δημητρι-
τριακὸν καὶ ἀριστερόν ὅπλον.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ελλήνων

561—565. Λογοπατέρινα

1.—Ποτος ἀρχαῖος βασιλεὺς εὑρίσκεται στὰ
βαρέλια;

2.—Ποτον μέλος τοῦ προσώπου ἔχει τέκνον;
3.—Ποτον φάρι εἶναι ἀπεραΐτητον ὅταν γρά-
φωμεν;
4.—Εἰς πόλιν ευρωπαϊκήν χώραν δὲν ὑπάρχει;

5.—Ποτον ἀρσενικὸν εἶναι οὐδέτερον;
“Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου” Αγρα

566. Διπλῆ Ἀρροστικής.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέσσων
ἀπότελουν βιτσίσσαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ τρίτα
γράμματα πριγκηπίσσαν τῆς Ἑλλάδος:

1. Νήσος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄνομα πολεμικοῦ
πλάτου, 2, Κράτος τῆς Εύρωπης, 3, Συνεργάτης
τῆς Διαπλάσεως, 4, Πατριάρχης τῆς Γραφῆς,
5, Εύρωπαντὶ πρωτεύουσα.

“Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στείλον τοῦ Στείλον

567. Μαρική Εἰνών ἀνευ εἰκόνος.

—Μαρίκα, Πελοπίδα! φέρετ μού το λοιπόν!

—Ποτο, μαρπάπ;

—Ἐπεινο πο τᾶς είπα,

“Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σκιλαβαμένου Βυζαντίου

568. Φωνητόβιτον.

φγς - μλ - π - ξ - δ.

“Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαραμένου Γιούκη

569. Γρίφος

τικ.
τικ.
τικ.
τικ.
τικ.

τοδ'
ονν
τικ.
τικ.
τικ.

τικ.
τικ.
τικ.